നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാങ്കേതികസഹായത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

രാംഗോപാൽ & മറ്റൊരാൾ

V

മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം

2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1489

സെപ്റ്റംബർ 29 2021

(ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എൻ വി രമണ, ജസ്റ്റിസ് സൂര്യകാന്ത്)

1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം- വകുപ്പുകൾ 482, 320 -ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമം റദ്ദാക്കൽ - കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള സമവായം/ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ- സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുഛേദം 142 പ്രകാരം സുപ്രീംകോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് -സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 320 ന്റെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിലെ അധികാരിത- വിധിച്ചു: സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 320 ന്റെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനുള്ള പരിമിതമായ അധികാരിത സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരം അതിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെതിരായ വിലക്കല്ല- നിയമപരമായ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ കഴിയുന്നതായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ് സംബന്ധിച്ച് കോടതിയെ നയിക്കുന്ന സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 320 ന് വിരുദ്ധമായി സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന അധികാരം അല്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുഛേദം 142 പ്രകാരം സുപ്രീംകോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന അധികാരം എന്നിവ സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 320 ന്റെ പരിധിയിൽ കവിഞ്ഞ് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്- എന്നിരുന്നാലും ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അത്തരം അധികാരങ്ങൾ (i) കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും പ്രഭാവവും സമൂഹബോധത്തിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം; (ii) എന്തെങ്കിലും പരിക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ഗൗരവം; (iii) പ്രതിയും ഇരയും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ സ്വഭാവം; (iv) ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യം സംഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പും ശേഷവും കുറ്റാരോപിതരുടെ പെരുമാറ്റം കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് പ്രസക്തമായ പരിഗണനകൾ എന്നിവ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്- ഇന്ത്യയുടെ ഭരണഘടന 1950 - അനുച്ഛേദം 142.

1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമം- വകുപ്പുകൾ 482 320 ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമം റദ്ദാക്കൽ - കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള സമകായം ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ- സി ആർ പി സി വകുപ്പ്

482 പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിക്ക് വിനിയോഗിക്കാവുന്ന അധികാരങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി – കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം, കക്ഷികൾ അവരുടെ തർക്കം രമ്യമായി പരിഹരിച്ചു എന്ന വസ്തുത ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ അസാധുവാക്കാൻ ഇര സ്വമേധയാ അനുവാദം നൽകി എന്നീ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതിക്ക്, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ കഴിയുന്നവ അല്ലെങ്കിലും, സിആർപിസി വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അത്തരം നടപടിക്രമങ്ങൾ റദ്ദാക്കാവുന്നതാണ് – ഗുരുതരമല്ലാത്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ – അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പ്രധാനമായും സ്വകാര്യ സ്വഭാവത്തിൽ ഉള്ളവ യാണെങ്കിൽ, അവ, വിചാരണ ഇതിനോടകം പൂർത്തിയാക്കിയതാണ് അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റസ്ഥാപനത്തിനെതിരെ അപ്പീൽ നിരസിക്കപ്പെട്ടതാണ് എന്ന വസ്തുത നിലനിൽക്കെ റദ്ദാക്കാൻ കഴിയും– എന്നാൽ കുറ്റസ്ഥാപനത്തിനു ശേഷമാണ് ഒത്തുതീർപ്പ് സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ, സംഭവത്തിന് മുമ്പും ശേഷവും ഉള്ള സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ, ഏതു വിധത്തിലാണ് ഒത്തുതീർപ്പ് ഉണ്ടായത്, കുറ്റകൃത്യത്തിൽ എത്രത്തോളം ഗൗരവതരം ആണെന്നത്, അതിന്റെ സ്വഭാവം, കുറ്റാരോഗതിയുടെ പെരുമാറ്റം എന്നിവ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി പ്രസ്തുത വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇന്ത്യയുടെ ഭരണഘടന 1950 – അനുച്ഛേദം 142– ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമം റദ്ദാക്കൽ – വകുപ്പ് 142 പ്രകാരം സുപ്രീംകോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരങ്ങളുടെ സ്വഭാവം– വിധിച്ചു– സാധാരണ നിയമവ്യവസ്ഥകളാൽ വകുപ്പ് 142 പ്രകാരം പൂർണ്ണമായ നീതി നൽകുന്നതിന് സുപ്രീംകോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരം സ്വാഭാവികമായ നിലയിൽ പരിമിതപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല– ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ മാറ്റിവയ്ക്കുന്നതിനോ പുറത്താക്കുന്നതിന് സുപ്രീംകോടതിയിൽ അധികാരം നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ട് സിആർടിസി വകുപ്പ് 482 ന് അനുബന്ധമായ വ്യവസ്ഥയുടെ അഭാവത്തിൽ പോലും പൂർണ്ണമായ നീതി നിർവഹണം ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ റദ്ദാക്കുന്നതിനായി വകുപ്പ് 142 പ്രകാരം വിനിയോഗിക്കാവുന്ന അധികാരിത സുപ്രീംകോടതിയിൽ അധികാരങ്ങൾ കൽപ്പിച്ചു നൽകുന്നു – ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമ നിയമം 1973 – വകുപ്പ് 482.

അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കികൊണ്ട് കോടതി

1. 'കൂട്ടിച്ചേർക്കാനാവാത്ത' കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, വകുപ്പ് 320 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ക്രിമിനൽ കോടതിക്ക് കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നത് ശരിയാണ്. കോടതിയുടെ അത്തരം ഏതൊരു ശ്രമവും നിയമസഭയുടെ മാത്രം

പരിധിയിലുള്ള വകുപ്പ് 320 സി.ആർ.പി.സി യിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയോ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ പരിഷ്കരിക്കുകയോ തുല്യമാകും. വകുപ്പ് 320 സി.ആർ.പി.സി യുടെ ഭാഷയിൽ പ്രകടമായതോ അല്ലാത്തതുമായ അവ്യക്തത ഇല്ല. അത് അതിന്റെ വിശാലമായ വ്യാഖ്യാനത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ബോധപൂർവ്വം കൂട്ടിക്കേൾക്കാനാവാത്തതായി മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്ന 'കൂട്ടിച്ചേർക്കാവുന്ന' കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 320 സി.ആർ.പി.സി യുടെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യം കൂട്ടിച്ചേർക്കാനുള്ള പരിമിതമായ അധികാരപരിധി വകുപ്പ് 482 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരം അതിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള ഒരു വിലക്കല്ല. ഒരു കേസിന്റെ പ്രത്യേക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത്, ന്യായീകരിക്കാവുന്ന കാരണങ്ങളാൽ, ഹൈക്കോടതിക്ക് ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തടയുന്നതിനും/അല്ലെങ്കിൽ നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതിന് വകുപ്പ് 482 സി.ആർ.പി.സി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയും.[ഖണ്ഡിക 11][260-ഡി-എഫ്]

2.ഹീനമല്ലാത്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പ്രധാനമായും സ്വകാര്യ സ്വഭാവമുള്ളതോ ആയ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ, വിചാരണ ഇതിനകം അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനെതിരെ അപ്പീൽ തള്ളപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, റദ്ദാക്കാം. ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നത് നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള ഏക രൂപമല്ല. നിയമങ്ങൾ തുല്യമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സാമൂഹിക രീതി എല്ലായ്പ്പോഴും നിയമപരമായ ഒഴിവാക്കലുകൾക്ക് വിധേയമാണ്. കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തിയതിനു ശേഷം സമവായമാക്കപ്പെടുന്ന കേസുകളിൽ, സംഭവത്തിന് മുമ്പും ശേഷവും പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിന് പുറമേ, സംഭവത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ, ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തിയ രീതി, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ഗൗരവവും എന്നിവ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി അത്തരം വിവേചനാധികാരം സത്യസന്ധമായി പ്രയോഗിക്കണമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. സെക്ഷൻ 482 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരമുള്ള അസാധാരണ അധികാരിത പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡം നീതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ്. ഗണ്യമായ നീതി നടപ്പാക്കാനുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കർശന നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയില്ല. സി.ആർ.പി.സി.യുടെ 482-ാം വകുപ്പിനു കീഴിലെ അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങളുടെ ഒരു നിയന്ത്രിത വ്യാഖ്യാനം കർക്കശമോ പൊള്ളയായതോ ആയ നീതി നിർവഹണത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം. ഇത് ഒരു കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ഗുരുതരമായ അനീതിയിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം. മറുവശത്ത്,

കുറ്റവാളികൾക്കെതിരെ ഹീനമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ട കേസുകളിൽ, അത്തരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകേണ്ടതില്ല. [ഖണ്ഡിക 12][260-എഫ്-എച്ച്]

3.1 ധാർമ്മികമായ അരാജകത്വം ഉൾപ്പെടുന്നതോ സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹികവും ധാർമ്മികവുമായ ഘടനയിൽ ദോഷകരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതോ പൊതുനയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളോ ഉൾപ്പെടുന്ന ഗുരുതരമായതോ ആയ കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ രണ്ട് വ്യക്തികൾക്കോ വിഭാഗങ്ങൾക്കോ ഇടയിൽ മാത്രം വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയില്ല, കാരണം അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സമൂഹത്തെ മൊത്തത്തിൽ സ്വാധീനിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. മ്ലേച്ഛമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ റദ്ദാക്കൽ പ്രക്രിയയിലൂടെ ഇല്ലാതാക്കുന്നത് സമൂഹത്തിന് തെറ്റായ സൂചന നൽകുക മാത്രമല്ല, സ്ഥിരം അല്ലെങ്കിൽ ഉപജീവനാർത്ഥം കുറ്റകൃത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് സമ്മർദ്ദം, ഭീഷണികൾ, സാമൂഹിക ബഹിഷ്കരണങ്ങൾ, കൈക്കൂലി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് സംശയാസ്പദമായ മാർഗങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ 'ഒത്തുതീർപ്പ്' ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയുകയും അത് അവർക്ക് അനാവശ്യ ആനുകൂല്യം നൽകുകയും ചെയ്യും. [ഖണ്ഡിക 13][261-എ-ഡി]

3.2 ധാർമ്മികമായ അരാജകത്വം ഉൾപ്പെടുന്നതോ സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹികവും ധാർമ്മികവുമായ ഘടനയിൽ ദോഷകരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതോ പൊതുനയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളോ ഉൾപ്പെടുന്ന ഗുരുതരമായതോ ആയ കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ രണ്ട് വ്യക്തികൾക്കോ വിഭാഗങ്ങൾക്കോ ഇടയിൽ മാത്രം വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയില്ല, കാരണം അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സമൂഹത്തെ മൊത്തത്തിൽ സ്വാധീനിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. മ്ലേച്ഛമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ റദ്ദാക്കൽ പ്രക്രിയയിലൂടെ ഇല്ലാതാക്കുന്നത് സമൂഹത്തിന് തെറ്റായ സൂചന നൽകുക മാത്രമല്ല, സ്ഥിരം അല്ലെങ്കിൽ ഉപജീവനാർത്ഥം കുറ്റകൃത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് സമ്മർദ്ദം, ഭീഷണികൾ, സാമൂഹിക ബഹിഷ്കരണങ്ങൾ, കൈക്കൂലി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് സംശയാസ്പദമായ മാർഗങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ 'ഒത്തുതീർപ്പ്' ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയുകയും അത് അവർക്ക് അനാവശ്യ ആനുകൂല്യം നൽകുകയും ചെയ്യും. [ഖണ്ഡിക 14][261-ഇ-എഫ്]

4. വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഈ മാനദണ്ഡങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതിക്ക് ഒരു കൂട്ടിച്ചേർക്കാനാകാത്ത കുറ്റകൃത്യം കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ അധികാരമില്ലെന്ന് വിധിച്ച നിലയിൽ, മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് 2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1489 ആയി പരിണമിച്ചത്, സെക്ഷൻ 482 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരമുള്ള അതിന്റെ അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയുടെ കാരണത്താലാണ്; അതിനാൽ, അത് നിലനിൽക്കില്ല. എന്നിരുന്നാലും, 2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1488 ന് കാരണമായ കർണാടക ഹൈക്കോടതിയുടെ 2009 ജനുവരി 9 ലെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും ഈ

കാര്യത്തിൽ തെറ്റാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല, കാരണം കക്ഷികൾ വിട്ടുവീഴ്ച അല്ലെങ്കിൽ സമവായം ഹൈക്കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 15][261-ജി-എച്ച്; 262-എ]

5. അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരം പൂർണ്ണ നീതി നൽകുന്നതിനുള്ള ഈ കോടതിയുടെ പൂർണ്ണ അധികാരിത സാധാരണ നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകളാൽ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയോ വിലക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല എന്നത് ഇപ്പോൾ വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു സിദ്ധാന്തമാണ്. ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാനും മാറ്റിവയ്ക്കാനും സുപ്രീം കോടതിക്ക് അധികാരം നൽകുന്ന സിആർപിസി സെക്ഷൻ 482-ന് സമാനമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയുടെ അഭാവത്തിൽ പോലും, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരം പ്രയോഗിക്കാവുന്ന അധികാരപരിധി, നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാനുള്ള വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ ഈ കോടതിക്ക് നൽകുന്നുവെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയിൽ ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നതിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യത്തിന്, അതായത്, സമൂഹത്തിൽ സമാധാനം നിലനിർത്തുക എന്ന തത്വശാസ്ത്രത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതും ഒരു വ്യക്തിയെ ജയിലിൽ അടയ്ക്കുന്നതിന്റെ യുക്തി അയാളുടെ പരിഷ്കരണം ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ളതുമാണ് എന്നതിന് അർഹമായ പരിഗണന നൽകണം. [ഖണ്ഡിക 18][264-എഫ്-എച്ച്]

6. നിയമപരമായ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ 'കൂട്ടിച്ചേർക്കാവുന്ന' കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന സെക്ഷൻ 320 സി.ആർ.പി.സി ക്ക് വിരുദ്ധമായി, സെക്ഷൻ 482 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരം ഒരു ഹൈക്കോടതിക്ക്, അനുശാസിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരം ഈ കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന അസാധാരണമായ അധികാരം, സെക്ഷൻ 320 സി.ആർ.പി.സിയുടെ പരിധിക്കപ്പുറം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വിധിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി സംഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ വിശാലമായ അത്തരം അധികാരങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിനിയോഗിക്കണമെന്ന് കോടതി ആവർത്തിക്കുന്നു, ഇനിപ്പറയുന്നവ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്: (i) കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും പ്രഭാവവും സമൂഹബോധത്തിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം; (ii) എന്തെങ്കിലും പരിക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ഗൗരവം; (iii) പ്രതിയും ഇരയും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ സ്വഭാവം; (iv) ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യം സംഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പും ശേഷവും കുറ്റാരോപിതരുടെ പെരുമാറ്റം കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് പ്രസക്തമായ പരിഗണനകൾ.[ഖണ്ഡിക 19][265-എ-സി]

7. കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള രണ്ട് അപ്പീലുകളിലുമുള്ള പ്രത്യേക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും വിലയിരുത്തിയ ശേഷം, കോടതി അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ താല്പര്യപ്പെടുകയും, അതിന്റെ ഫലമായി രണ്ട് അപ്പീലുകളിലെയും കുറ്റസ്ഥാപനം റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇനിപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ കോടതി അപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു :

ഒന്നാമതായി, ഈ അപ്പീലുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും വ്യക്തിപരമോ സ്വകാര്യ സ്വഭാവമുള്ള ക്രിമിനൽ നടപടികളുടെ സൂചനകളുള്ളതോ ആയി തരംതിരിക്കാം;

രണ്ടാമതായി, അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തിയതിന് കാരണമായ പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം, അവരുടെ മാനസിക വിഭ്രാന്തി സൂചിപ്പിക്കുകയോ പൊതുതാൽപ്പര്യത്തെ മറികടക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഗുരുതരമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യം പ്രതിപാദിക്കുന്നതായോ തോന്നുന്നില്ല;

മൂന്നാമതായി, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെയും പരിക്കുകളുടെയും സ്വഭാവം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അപ്പീലുകൾക്കെതിരായ വിചാരണ അവസാനിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനെതിരായ അവരുടെ അപ്പീൽ(കൾ) തള്ളപ്പെട്ടോ എന്നത് പ്രധാനമല്ല;

നാലാമതായി, കക്ഷികൾ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം, യാതൊരു നിർബന്ധമോ ഭീഷണിയോ കൂടാതെ, സ്വമേധയാ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയും അവരുടെ തർക്കത്തിന് ഒരു പരിസമാപ്തി കൊണ്ടുവരാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു;

അഞ്ചാമതായി, രണ്ട് കേസുകളിലെയും സംഭവങ്ങൾ യഥാക്രമം 2000 നും 1995 നും വളരെ മുമ്പാണ് നടന്നത്. അനുരഞ്ജനത്തിന് മുമ്പോ ശേഷമോ, കക്ഷികൾക്കിടയിൽ എന്തെങ്കിലും അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ നടന്നതായി തെളിയിക്കുന്ന ഒരു രേഖയും ഇല്ല;

ആറാമതായി, അപ്പീൽവാദികളും പരാതിക്കാരും ഒരേ ഗ്രാമത്തിലെ താമസക്കാരായതിനാലും/അല്ലെങ്കിൽ അടുത്തടുത്തായി ജോലി ചെയ്യുന്നവരായതിനാലും, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കുന്നത്, ഏതെങ്കിലും പിണക്കം മറക്കാനും ക്ഷമിക്കാനും പരസ്പരം പ്രതികാരം ചെയ്യാതിരിക്കാനും തീരുമാനിച്ച കക്ഷികൾക്കിടയിൽ സമാധാനം, ഐക്യം, കൂട്ടായ്മ എന്നിവ മെച്ചപ്പെടുത്തും;

ഏഴാമതായി, **കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദപരമായ ഒത്തുതീർപ്പ് അംഗീകരിക്കുന്നതിലൂടെയും/അല്ലെങ്കിൽ അപ്പീൽവാദികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കുന്നതിലൂടെയും ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ നടത്തിപ്പ് ഫലപ്രദമായി തുടരും; പ്രത്യേകിച്ച് അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രായം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ. [ഖണ്ഡിക 20][265-ഡി-എച്ച്; 266-എ-ബി]**

ഗിയാൻ സിംഗ് vs പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം **(2012) 10 എസ്.സി.സി 303 : [2012] 8 എസ്.സി.ആർ 753** ; മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം vs. ലക്ഷ്മി നാരായണൻ & മറ്റുള്ളവർ **(2019) 5 എസ്.സി.സി 688: [2019] 2 എസ്.സി.ആർ 864** ; നരീന്ദർ സിംഗ് & മറ്റുള്ളവർ vs.പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം & മറ്റുള്ളവർ **(2014) 6 എസ്.സി.സി 466 : [2014] 4 എസ്.സി.ആർ 1012** ; മോണിക്ക കുമാർ, മറ്റുള്ളവർ vs. യു.പി. സംസ്ഥാനം **(2008) 8 എസ്.സി.സി 781 : [2008] 9 എസ്.സി.ആർ 943** ; മനോഹർ ലാൽ ശർമ്മ vs. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ (**2014) 2 എസ്.സി.സി 532: [2013] 17 എസ്.സി.ആർ 1099** ;സുപ്രീം കോടതി ബാർ അസോസിയേഷൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ (**1998) 4 എസ്.സി.സി 409 : [1998] 2 എസ്.സി.ആർ 795** - ആശ്രയിച്ചു.

യൂണിയൻ കാർബൈഡ് കോർപ്പറേഷനും മറ്റും v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയും മറ്റും **(1991) 4 എസ്.സി.സി 584: [1991] 1 സപ്ലിമെന്റ് എസ്.സി.ആർ 251**- പിന്തുടർന്നു.

ഉദ്ധരിച്ച കേസുകൾ

[2012] 8 എസ്.സി.ആർ 753	ഖണ്ഡിക 6 ൽ	ആശ്രയിച്ചു
[2019] 2 എസ്.സി.ആർ 864	ഖണ്ഡിക 10 ൽ	ആശ്രയിച്ചു
[2014] 4 എസ്.സി.ആർ 1012	ഖണ്ഡിക 13 ൽ	പിന്തുടർന്നു
[1991] 1 സപ്ലിമെന്റ് എസ്.സി.ആർ 251	ഖണ്ഡിക 16 ൽ	ആശ്രയിച്ചു
[2008] 9 എസ്.സി.ആർ 943	ഖണ്ഡിക 17 ൽ	ആശ്രയിച്ചു
[2013] 17 എസ്.സി.ആർ 1099	ഖണ്ഡിക 17 ൽ	ആശ്രയിച്ചു
[1998] 2 എസ്.സി.ആർ 795	ഖണ്ഡിക 17 ൽ	ആശ്രയിച്ചു

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1489.
2006 ലെ ക്രിമിനൽ റിവ്യൂ നമ്പർ 1010 ലെ മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഗ്വാളിയോറിലെ ജബൽപൂർ ബെഞ്ചിന്റെ 27.11.2009 ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും
ഒപ്പം
2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1488

അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി *ആർ.ആനന്ദ് പത്മനാഭൻ, ദേബാരതി സാധു, ശശിഭ്രൂഷൻ കുമാർ, രാജേഷ് ശ്രീവാസ്തവ, ശ്രീമതി മൃദുല റേ ഭരദ്വാജ്*
എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി *ശ്രീനിവാസ പാധി, ആശിഷ് യാദവ്, രക്ഷിത് ജെയിൻ, വിഷൻ ബൻഷാൽ, പദ്മപതി നാഥ് റസ്ദാൻ, പല്ലവ് അഗർവാൾ, അഭിതോഷ് കുമാർ, മൈത്രേയി ജഗത് ജോഷി*

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പുറപ്പെടുവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് സൂര്യകാന്ത്.**

1. മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതി, ഗ്വാളിയോർ ബഞ്ചിന്റെ, 2009 നവംബർ 27–ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും ഉയർന്ന 2012–ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1489–ൽ കർണാടക ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ 2009 ജനുവരി 9–ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും ഉയർന്ന 2012–ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1488 –ലും, വ്യത്യസ്തവും വിഭിന്നവുമായ രണ്ട് സംഭവങ്ങളാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നതെങ്കിലും, പ്രസ്തുത അപ്പീലുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഹ്രസ്വമായ നിയമപ്രശ്നം സമാനമായതിനാൽ ഒരു പൊതു ഉത്തരവിലൂടെ അവ തീർപ്പാക്കപ്പെടുന്നു.

2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1489 ന്റെ സംക്ഷിപ്ത വസ്തുതകൾ

2. മധ്യപ്രദേശ് മൊറീന അംബാഹ് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ 2000 നവംബർ 3–ലെ ആദ്യ വിവര റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നുയരുന്ന പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദം എന്നത്, ചില സാമ്പത്തിക തർക്കങ്ങളുടെ പേരിൽ, അപ്പീൽവാദികൾ പദം സിംഗിനെ (പരാതിക്കാരൻ) അധിക്ഷേപിക്കുകയും ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്. ഒന്നാം അപ്പീൽവാദി, പരാതിക്കാരനെ ഒരു ഫർസ കൊണ്ട് പ്രഹരിച്ചതായും അതിന്റെ ഫലമായി ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ വ്യക്തിയുടെ ഇടതുകൈയുടെ ചെറുവിരൽ അറ്റുപോയതായും ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. രണ്ടാം അപ്പീൽവാദി

പരാതിക്കാരന്റെ ശരീരത്തിൽ ലാത്തി കൊണ്ടടിച്ചു. തുടർന്ന്, 1860 ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (ഇനി മുതൽ ' ഐ.പി.സി ' എന്ന് വിളിക്കുന്നു) 294, 323, 326 എന്നീ വകുപ്പുകളും 1989 ലെ അതിക്രമങ്ങൾ തടയൽ (പട്ടികജാതി, പട്ടികവർഗ) നിയമത്തിലെ 3-ാം വകുപ്പും പ്രകാരവും അപ്പീൽവാദികളെ വിചാരണ ചെയ്തു. തെളിവുകൾ വിശകലനം ചെയ്ത ശേഷം, ബഹുമാനപ്പെട്ട അംബാഹ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് (എഫ്.സി) അപ്പീൽവാദികളെ 1860 ലെ ഐ.പി.സി 294, 323, 326, ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 34 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം കുറ്റക്കാരായി കണ്ടെത്തുകയും ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 326, ചേർത്ത് വായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 34 എന്നിവ പ്രകാരം പരമാവധി മൂന്ന് വർഷം തടവ്ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ശേഷിക്കുന്ന കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരെ വിമുക്തരാക്കി.

3. അപ്പീൽവാദികൾ അംബയിലെ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് കോടതി മുമ്പാകെ തങ്ങളുടെ കുറ്റസ്ഥാപനം ചോദ്യം ചെയ്തു. പ്രസ്തുത അപ്പീൽ പരിഗണനയിലിരിക്കെ, അപ്പീൽവാദിയും പരാതിക്കാരനും 2006 സെപ്റ്റംബർ 13-ന് അവർ തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങൾ ഒത്തുതീർപ്പാക്കുകയും ഒരു സമവായത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. സെഷൻസ് ന്യായാധിപൻ, കക്ഷികൾ സംയുക്തമായി സമർപ്പിച്ച ഒത്തുതീർപ്പ് കണക്കിലെടുക്കുകയും, ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 294, 323, 34 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 320 സി.ആർ.പി.സി യുടെ പദ്ധതി പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യം ' ഒരുമിച്ച് ചേർക്കാൻ കഴിയാത്തതായിരുന്നതിനാൽ' വകുപ്പ് 326, 34 ഐ.പി.സി പ്രകാരം അവരുടെ കുറ്റസ്ഥാപനം കോടതി നിലനിർത്തി. കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ് കണക്കിലെടുത്ത്, അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ന്യായാധിപൻ, ശിക്ഷയുടെ അളവ് മൂന്ന് വർഷത്തെ കഠിനതടവിൽ നിന്ന് ഒരു വർഷമായി കുറച്ചു. അതിൽ പരാതിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദികൾ മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഗ്വാളിയോർ ബഞ്ച് മുമ്പാകെ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ ഹർജി നൽകിക്കൊണ്ട് അവരുടെ അവരുടെ കുറ്റസ്ഥാപനവും ശിക്ഷാവിധിയും ചോദ്യം ചെയ്തു. പകരമായി, ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 326 പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നിരുന്നാലും, അത്തരമൊരു അപേക്ഷ ഹൈക്കോടതി അംഗീകരിച്ചില്ല, കുറ്റകൃത്യം 'കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ്' എന്ന് ആവർത്തിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ഹൈക്കോടതി, അപ്പീൽവാദികൾ ഇതിനകം അനുഭവിച്ച തടവ് കാലയളവിൽ കുറവ് ചെയ്തു. കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ് കണക്കിലെടുത്ത് വകുപ്പ് 326 ഐ.പി.സി പ്രകാരമുള്ള അവരുടെ ആക്ടസ് റിയസിന്റെ ഒരുമിച്ച് ചേർക്കൽ നടത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് അപ്പീൽവാദികൾ ഇപ്പോൾ ഈ കോടതിയെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു.

2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1488 ലെ സംക്ഷിപ്ത വസ്തുതകൾ

4. 1995 ജനുവരി 28-ന് കർണാടകയിലെ ശിവമൊഗ്ഗയിലെ തീർത്ഥഹള്ളി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ 1995-ലെ എഫ്.ഐ.ആർ നമ്പർ 24-ൽ നിന്നാണ് ഈ സംഭവം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. പറയപ്പെടുന്നതനുസരിച്ച് ഒരേ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളായ അപ്പീൽവാദികളും കുറ്റാരോപിതരായ മറ്റ് വ്യക്തികളും, പരാതിക്കാരൻ, വനം വകുപ്പ് ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് കുറ്റാരോപണത്തിന് കാരണമാകുന്ന ചില വിവരങ്ങൾ നൽകിയെന്നും അത് അവർക്ക് സാമ്പത്തിക നഷ്ടമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നുമുള്ള കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ പരാതിപ്പെട്ടു. നീരസം പൂണ്ട അപ്പീൽവാദികൾ പരാതിക്കാരനെ അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് പ്രലോഭിപ്പിച്ച് കൊണ്ടുപോവുകയും, കൈകൾ ജനലിൽ ബന്ധിച്ചതിനുശേഷം ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. 5 മുതൽ 7 വരെയുള്ള കുറ്റാരോപിതർ പരാതിക്കാരനെ ആക്രമിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതായും മുഷ്ടിയും കാലും ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിച്ചതായും ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. പരാതിക്കാരനെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ വീടിനടുത്തുള്ള ഒരു കുഴിയിൽ അർദ്ധബോധാവസ്ഥയിൽ കിടക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തി.

5. അപ്പീൽവാദികൾക്കും കുറ്റാരോപിതരായ 5, 7 വ്യക്തികൾക്കും എതിരെ വിചാരണ നടത്തപ്പെടുകയും ഐ.പി.സി വകുപ്പുകൾ 143, 144, 147, 148, 342, 324, 326 ചേർത്തു വായിക്കുന്ന വകുപ്പ് 149 എന്നിവ പ്രകാരം കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട പരമാവധി ശിക്ഷ 326 ഐ.പി.സി വകുപ്പ് പ്രകാരം 2 വർഷത്തെ തടവായിരുന്നു. കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചതിനുശേഷം, 6-ആം കുറ്റാരോപിതൻ ഒളിവിൽ പോയതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരണ വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അപ്പീൽവാദികളും കൂട്ടുകുറ്റാരോപിതരും അവരുടെ കുറ്റസ്ഥാപനവും ശിക്ഷാവിധിയും ചോദ്യം ചെയ്ത് കർണാടക ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിച്ചു. കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാൻ മതിയായ തെളിവുകൾ ഇല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി ഹൈക്കോടതി 5, 7 കുറ്റാരോപിതരെ വെറുതെവിട്ടുവെങ്കിലും അപ്പീൽവാദികളുടെ ശിക്ഷയും കുറ്റസ്ഥാപനവും നിലനിർത്തി. ഈ കേസിലും കക്ഷികൾ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തി. എന്നിരുന്നാലും, പ്രസ്തുത ഒത്തുതീർപ്പ് വിചാരണക്കോടതിയിലോ ഹൈക്കോടതിയിലോ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. അപ്പീൽവാദികളും പരാതിക്കാരനായ ഇരയും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 'കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കാനും' അതിന്റെ ഫലമായി തങ്ങളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കാനും അപ്പീൽവാദികൾ ഇപ്പോൾ ശ്രമിക്കുന്നു.

6. ഈ രണ്ട് അപ്പീലുകളും വാദം കേൾക്കലിനെടുത്തപ്പോൾ, ഈ കോടതിയുടെ രണ്ടംഗ ബെഞ്ച്, 2012 സെപ്റ്റംബർ 21-ലെ പൊതു ഉത്തരവ് പ്രകാരം അപ്പീൽ നൽകാൻ അനുമതി

നൽകി. *ഗിയാൻ സിംഗ് vs. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം*[1]കേസിൽ നടത്തിയ റഫറൻസ് തീർപ്പാക്കിയതിനു ശേഷം അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ ബെഞ്ച് നിർദ്ദേശിച്ചു. പ്രസ്തുത സമയത്ത് ഈ കോടതിയിലെ മൂന്നാംഗ ബഞ്ച്, 'കൂട്ടിച്ചേർക്കാനാവാത്ത' കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒരു കോടതിക്ക് 'കൂട്ടിച്ചേർക്കാമോ' അല്ലെങ്കിൽ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള അതിന്റെ അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ച്, കുറ്റാരോപിതരും പരാതിക്കാരനായ ഇരയും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ്/സമവായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കൂട്ടിച്ചേർക്കാനാവാത്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ റദ്ദാക്കാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് കഴിയുമോ, അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ഏത് സാഹചര്യത്തിൽ എന്ന പ്രശ്നം പരിഗണിക്കുകയായിരുന്നു.

7. ഇരു അപ്പീലുകളിലും, അപ്പീൽവാദികൾ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് തങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണ നീതി നൽകണമെന്നാണ് കോടതിയോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

വിശകലനം:

8. അപ്പീൽവാദികൾക്കും സംസ്ഥാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകരുടെ വാദങ്ങൾ കോടതി വിശദമായി കേട്ടു. പ്രതിയും ഇരയും പരാതിക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സമൂഹത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനമോ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന ഫലമോ ഉണ്ടാക്കാത്ത, കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ കഴിയാത്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന നടപടികൾ റദ്ദാക്കാനുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിയമ ചോദ്യങ്ങൾ നിലവിൽ *റെസ് ഇന്റഗ്ര* അല്ല. കൂടാതെ ഈ കോടതി അവ സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ട് തീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, രണ്ട് അപ്പീലുകളിലും അപ്പീൽവാദികൾക്കും പരാതിക്കാർക്കും വേണ്ടി ഹാജരാകുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകർ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ്/സമവായം എന്നതിൽ ആശ്രയിക്കുകയും ക്രിമിനൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പൂർണ്ണമായും റദ്ദാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒത്തുതീർപ്പ് ഉണ്ടായി എന്ന് വസ്തുതയെ എതിർക്കാതെ, ബഹുമാനപ്പെട്ട സംസ്ഥാന അഭിഭാഷകർ അത്തരമൊരു നടപടിയെ ശക്തമായി എതിർക്കുകയും ഈ അപ്പീലുകളിൽ കാര്യമായ നിയമപ്രശ്നമൊന്നും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

9. ഈ കേസുകളുടെ വസ്തുതകൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്നതിനും വകുപ്പ് 482 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരം ഒരു ഹൈക്കോടതിക്ക് പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന അധികാരങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി പുനഃക്രമീകരിക്കുന്നതിനും മുമ്പ്, ഗിയാൻ സിംഗ് (മേൽ പരാമർശിച്ച) കേസിൽ ഈ

1 (2012) 10 എസ്സിസി 303

കോടതിയിലെ ഒരു മൂന്നാംഗ ബെഞ്ച് നിർദ്ദേശിച്ച ഇനിപ്പറയുന്ന തത്വങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും :

"*61. ... ഹൈക്കോടതിയുടെ, അതിന്റെ അധികാരപരിധി ഉപയോഗിച്ച് ഒരു ക്രിമിനൽ നടപടിയോ എഫ്ഐആറോ പരാതിയോ റദ്ദാക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 320 പ്രകാരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിന് ഒരു ക്രിമിനൽ കോടതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്.* ***അന്തർലീനമായ അധികാരം നിയമപരമായ പരിധിയില്ലാതെ വിശാലമാണ്. പക്ഷേ അത്തരം അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസൃതമായാണ് അത് പ്രയോഗിക്കേണ്ടത്:***

(i) നീതി ഉറപ്പാക്കാൻ, അല്ലെങ്കിൽ (ii) ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തടയാൻ. കുറ്റവാളിയും ഇരയും ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തിയ കേസുകളിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടികളോ പരാതിയോ എഫ്.ഐ.ആറോ റദ്ദാക്കാനുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിക്കാവുന്നത് ഓരോ കേസിന്റെയും വസ്തുതകളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കും, അതിന് തരംതിരിവ് നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയില്ല. *എന്നിരുന്നാലും, അത്തരം അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ഗൗരവ സ്വഭാവവും ഹൈക്കോടതി പരിഗണിക്കണം. മാനസിക വിഭ്രാന്തി പോലുള്ള ഹീനവും ഗുരുതരവുമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളോ കൊലപാതകം, ബലാത്സംഗം, കവർച്ച തുടങ്ങിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങളോ ഇരയോ ഇരയുടെ കുടുംബമോ കുറ്റവാളിയോ തർക്കം പരിഹരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും റദ്ദാക്കാൻ കഴിയില്ല. അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സ്വകാര്യ സ്വഭാവമുള്ളതല്ല, സമൂഹത്തിൽ ഗുരുതരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നവയാണ്. സമാനമായി, അഴിമതി നിരോധന നിയമം പോലുള്ള പ്രത്യേക ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇരയും കുറ്റവാളിയും തമ്മിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒത്തുതീർപ്പ്, അല്ലെങ്കിൽ പൊതുപ്രവർത്തകർ പ്രസ്തുത ക്ഷമതയിൽ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളോ പോലുള്ളവയ്ക്ക്, അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കുന്നതിന് ഒരു അടിസ്ഥാനവും നൽകാൻ കഴിയില്ല.* ***എന്നാൽ, പ്രധാനമായും സിവിൽ സ്വഭാവം ഉള്ള ക്രിമിനൽ കേസുകളുടെ റദ്ദാക്കൽ മറ്റ് കാര്യങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണുള്ളത്; പ്രത്യേകിച്ച് വാണിജ്യ, സാമ്പത്തിക, വ്യാപാര, സിവിൽ, പങ്കാളിത്ത കച്ചവടം അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം ഇടപാടുകളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീധനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യവഹാരത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റം അടിസ്ഥാനപരമായി സ്വകാര്യമോ***

വ്യക്തിപരമോ ആയതും കക്ഷികൾ അവരുടെ മുഴുവൻ തർക്കവും പരിഹരിച്ചതുമായ കുടുംബ തർക്കങ്ങൾ മുതലായവ. ഈ വിഭാഗത്തിലുള്ള കേസുകളിൽ, കുറ്റവാളിയും ഇരയും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ് കാരണം, ശിക്ഷിക്കപ്പെടാനുള്ള സാധ്യത വിദൂരവും ദുർബലവും ആണെങ്കിൽ, കൂടാതെ ക്രിമിനൽ കേസ് തുടരുന്നത് പ്രതിയെ വലിയ പീഡനത്തിനും മുൻവിധിക്കും വിധേയമാക്കുകയും, ഇരയുമായി പൂർണ്ണമായ ഒത്തുതീർപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും നടത്തിയിട്ടും ക്രിമിനൽ കേസ് റദ്ദാക്കാതിരിക്കുന്നതിലൂടെ അയാൾക്ക് കടുത്ത അനീതി സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന സാഹചര്യത്തിലും ഹൈക്കോടതിക്ക് ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാവുന്നതാണ്. *മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ക്രിമിനൽ നടപടികളുമായി മുന്നോട്ടുപോകുന്നത് അന്യായമാണോ നീതിന്യായ താൽപ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ എന്നും അല്ലെങ്കിൽ ഇരയും കുറ്റവാളിയും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പും സമവായവും ഉണ്ടായിട്ടും ക്രിമിനൽ നടപടികളുമായി മുന്നോട്ടുപോകുന്നത് നിയമ പ്രക്രിയയുടെ ദുരുപയോഗത്തിന് തുല്യമായിരിക്കുമോ എന്നും നീതി ഉറപ്പാക്കാൻ, ക്രിമിനൽ കേസ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് ഉചിതമാണോ എന്നും ഹൈക്കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മുകളിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരം അതെ എന്നാണെങ്കിൽ, ക്രിമിനൽ നടപടി റദ്ദാക്കുന്നത് ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരിതയിൽ വരുന്നതാണ്.*

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

10. ഒന്നിലധികം ജുഡീഷ്യൽ വിധികളിലൂടെ വ്യവസ്ഥാപിതമാക്കിയ വിശാലമായ മൗലിക കാര്യങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം, *മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം vs. ലക്ഷ്മി നാരായണൻ & മറ്റുള്ളവ*[2] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ മറ്റൊരു 3 അംഗ ബെഞ്ച് ആവർത്തിച്ചു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു:

"(1) കോഡിന്റെ 320-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ലാത്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കുള്ള ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ കോഡിന്റെ 482-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരം, പ്രധാനമായും സിവിൽ സ്വഭാവത്തിലുള്ള, പ്രത്യേകിച്ച് വാണിജ്യ ഇടപാടുകളിൽ നിന്നോ ദാമ്പത്യബന്ധത്തിൽ നിന്നോ കുടുംബതർക്കങ്ങളിൽ നിന്നോ ഉണ്ടാകുന്ന, കക്ഷികൾ തമ്മിൽ മുഴുവൻ തർക്കവും പരിഹരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്;

(2) മാനസിക വിഭ്രാന്തി പോലുള്ള ഹീനവും ഗുരുതരവുമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ കൊലപാതകം, ബലാത്സംഗം, കവർച്ച തുടങ്ങിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട നടപടിക്രമങ്ങളിൽ അത്തരം അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ പാടില്ല. അത്തരം

2 (2019) 5 എസ്സിസി 688, ¶ 15

കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സ്വകാര്യ സ്വഭാവമുള്ളവയല്ല, സമൂഹത്തിൽ ഗുരുതരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നവയാണ്;

(3) അതുപോലെ, അഴിമതി നിരോധന നിയമം പോലുള്ള പ്രത്യേക ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കോ പൊതുസേവകർ, ആ ക്ഷമതയിൽ ചെയ്യുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളോ ഇരയും കുറ്റവാളിയും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം റദ്ദാക്കാൻ പാടില്ല;

(4) xxx xxx xxx

(5) കോഡിലെ വകുപ്പ് 482 പ്രകാരം, കൂട്ടിച്ചേർക്കലിന് വിധേയമല്ലാത്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ (സ്വകാര്യ സ്വഭാവമുള്ളതും സമൂഹത്തിൽ ഗുരുതരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്താത്തതുമായ) ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാനുള്ള അധികാരം ഇരയും കുറ്റവാളിയും തമ്മിൽ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ്/വിട്ടുവീഴ്ച ഉണ്ടെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതി പ്രതിയുടെ മുൻസ്വഭാവം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്; അതായത്, പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റം, അതായത്, പ്രതി ഒളിവിൽ പോയിരുന്നോ എന്നും അയാൾ എന്തിനാണ് ഒളിവിൽ പോയത് എന്നും, പരാതിക്കാരനുമായി എങ്ങനെ ഒത്തുതീർപ്പിൽ എത്തി എന്നത് മുതലായവ.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

11. 'കൂട്ടിച്ചേർക്കാനാവാത്ത' കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ, വകുപ്പ് 320 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ക്രിമിനൽ കോടതിക്ക് കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നത് ശരിയാണ്. കോടതിയുടെ അത്തരം ഏതൊരു ശ്രമവും നിയമസഭയുടെ മാത്രം പരിധിയിലുള്ള വകുപ്പ് 320 സി.ആർ.പി.സി യിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയോ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ പരിഷ്കരിക്കുകയോ തുല്യമാകും. വകുപ്പ് 320 സി.ആർ.പി.സി യുടെ ഭാഷയിൽ പ്രകടമായതോ അല്ലാത്തതുമായ അവ്യക്തത ഇല്ല. അത് അതിന്റെ വിശാലമായ വ്യാഖ്യാനത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ബോധപൂർവ്വം കൂട്ടിക്കേൾക്കാനാവാത്തതായി മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്ന 'കൂട്ടിച്ചേർക്കാവുന്ന' കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, വകുപ്പ് 320 സി.ആർ.പി.സി യുടെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ ഒരു കുറ്റകൃത്യം കൂട്ടിച്ചേർക്കാനുള്ള പരിമിതമായ അധികാരപരിധി വകുപ്പ് 482 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരം അതിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഹൈക്കോടതിയുടെ അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള ഒരു വിലക്കല്ല. ഒരു കേസിന്റെ പ്രത്യേക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത്,

ന്യായീകരിക്കാവുന്ന കാരണങ്ങളാൽ, ഹൈക്കോടതിക്ക് ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തടയുന്നതിനും/അല്ലെങ്കിൽ നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതിന് വകുപ്പ് 482 സി.ആർ.പി.സി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയും.

12. അതിനാൽ, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും കക്ഷികൾ അവരുടെ തർക്കം രമ്യമായി പരിഹരിച്ചതും ഇര ക്രിമിനൽ നടപടികൾ അസാധുവാക്കാൻ സമ്മതം നൽകിയതും കണക്കിലെടുത്ത്, കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കാവുന്നതല്ലെങ്കിൽ പോലും, വകുപ്പ് 482 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരമുള്ള അതിന്റെ അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ച് ഹൈക്കോടതിക്ക് അത്തരം നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ കഴിയും. ഒരു വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിഗത നിലയ്ക്കപ്പുറമുള്ള കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ വിലയിരുത്താനും തുടർന്ന് ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതെ പോയാലും കുറ്റകൃത്യം ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ തന്നെ തളർത്തുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് പ്രായോഗിക സമീപനം സ്വീകരിക്കാനും കഴിയും.

13. ഹീനമല്ലാത്ത കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പ്രധാനമായും സ്വകാര്യ സ്വഭാവമുള്ളതോ ആയ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ, വിചാരണ ഇതിനകം അവസാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനെതിരെ അപ്പീൽ തള്ളപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, റദ്ദാക്കാമെന്ന് കോടതിക്ക് തോന്നുന്നു. ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നത് നീതി നടപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള ഏക രൂപമല്ല. നിയമങ്ങൾ തുല്യമായി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള സാമൂഹിക രീതി എല്ലായ്പ്പോഴും നിയമപരമായ ഒഴിവാക്കലുകൾക്ക് വിധേയമാണ്. കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തിയതിനു ശേഷം സമവായമാക്കപ്പെടുന്ന കേസുകളിൽ, സംഭവത്തിന് മുമ്പും ശേഷവും പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിന് പുറമേ, സംഭവത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ, ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തിയ രീതി, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ഗൗരവവും എന്നിവ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി അത്തരം വിവേചനാധികാരം സത്യസന്ധമായി പ്രയോഗിക്കണമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. സെക്ഷൻ 482 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരമുള്ള അസാധാരണ അധികാരിത പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡം നീതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുക എന്നതാണ്. ഗണ്യമായ നീതി നടപ്പാക്കാനുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ അധികാരത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കർശന നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയില്ല. സി.ആർ.പി.സി.യുടെ 482-ാം വകുപ്പിനു കീഴിലെ അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങളുടെ ഒരു നിയന്ത്രിത വ്യാഖ്യാനം കർക്കശമോ പൊള്ളയായതോ ആയ നീതി നിർവഹണത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം. ഇത് ഒരു കേസിന്റെ വസ്തുതകളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ഗുരുതരമായ അനീതിയിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം. മറുവശത്ത്, കുറ്റവാളികൾക്കെതിരെ ഹീനമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ

തെളിയിക്കപ്പെട്ട കേസുകളിൽ, *നരീന്ദർ സിംഗ് & മറ്റുള്ളവർ v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം & മറ്റുള്ളവർ*[3], *ലക്ഷ്മി നാരായൺ* (മേൽപരാമർശിച്ച) എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ അത്തരം ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകേണ്ടതില്ല.

14. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ധാർമ്മികമായ അരാജകത്വം ഉൾപ്പെടുന്നതോ സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹികവും ധാർമ്മികവുമായ ഘടനയിൽ ദോഷകരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതോ പൊതുനയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളോ ഉൾപ്പെടുന്ന ഗുരുതരമായതോ ആയ കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ രണ്ട് വ്യക്തികൾക്കോ വിഭാഗങ്ങൾക്കോ ഇടയിൽ മാത്രം വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയില്ല, കാരണം അത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സമൂഹത്തെ മൊത്തത്തിൽ സ്വാധീനിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. മ്ലേച്ഛമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളെ റദ്ദാക്കൽ പ്രക്രിയയിലൂടെ ഇല്ലാതാക്കുന്നത് സമൂഹത്തിന് തെറ്റായ സൂചന നൽകുക മാത്രമല്ല, സ്ഥിരം അല്ലെങ്കിൽ ഉപജീവനാർത്ഥം കുറ്റകൃത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് സമ്മർദ്ദം, ഭീഷണികൾ, സാമൂഹിക ബഹിഷ്കരണങ്ങൾ, കൈക്കൂലി അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് സംശയാസ്പദമായ മാർഗങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ 'ഒത്തുതീർപ്പ്' ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയുകയും അത് അവർക്ക് അനാവശ്യ ആനുകൂല്യം നൽകുകയും ചെയ്യും. "അത് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, ഒരു കുറ്റവാളിയെയും രക്ഷപ്പെടാൻ അനുവദിക്കരുത്" എന്നത് ഒരു മികച്ച പ്രയോഗമാണ്.

15. വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഈ മാനദണ്ഡങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതിക്ക് ഒരു കൂട്ടിച്ചേർക്കാനാകാത്ത കുറ്റകൃത്യം കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ അധികാരമില്ലെന്ന് വിധിച്ച നിലയിൽ, മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് 2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1489 ആയി പരിണമിച്ചത്, സെക്ഷൻ 482 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരമുള്ള അതിന്റെ അന്തർലീനമായ അധികാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയുടെ കാരണത്താലാണ്; അതിനാൽ, അത് നിലനിൽക്കില്ല. എന്നിരുന്നാലും, 2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1488 ന് കാരണമായ കർണാടക ഹൈക്കോടതിയുടെ 2009 ജനുവരി 9 ലെ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും ഈ കാര്യത്തിൽ തെറ്റാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല, കാരണം കക്ഷികൾ വിട്ടുവീഴ്ച അല്ലെങ്കിൽ സമവായം ഹൈക്കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയില്ല.

16. പൂർണ്ണ നീതി നടപ്പാക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരം ഈ കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന അധികാരങ്ങളുടെ സ്വഭാവം നമുക്ക് ഇപ്പോൾ പരിശോധിക്കാം. *യൂണിയൻ കാർബൈഡ് കോർപ്പറേഷൻ, മറ്റുള്ളവർ vs. യൂണിയൻ ഓഫ്*

3 (2014) 6 എസ്സിസി 466, ¶ 29

ഇന്ത്യ, മറ്റുള്ളവർ[4] എന്ന കേസിൽ ഭരണഘടനാബഞ്ച് വിധിയെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും, അവിടെ ഈ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്നു :

> ***"83. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142(1)പ്രകാരം ഈ കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള വാദങ്ങളിലെ ചില തെറ്റിധാരണകൾ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഈ വിഷയങ്ങൾ ഗൗരവമേറിയ പൊതു പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്. ഏതൊരു സാധാരണ നിയമത്തിലെയും ഒരു വ്യവസ്ഥ, അത് അടിസ്ഥാനമാക്കിയ പൊതുനയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ,അനുച്ഛേദം 142(1)പ്രകാരം സുപ്രീം കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങളെ പരിമിതപ്പെടുത്താൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്ന നിർദ്ദേശം അടിസ്ഥാനരഹിതവും തെറ്റുമാണ്.*** *ഗാർഗ് [1963 സപ്പ് 1 എസ്.സി.ആർ 885, 899900 : എ.ഐ.ആർ 1963 എസ്.സി 996], ആന്റലെ കേസുകൾ [(1988) 2 എസ്.സി.സി 602 : 1988 എസ്.സി.സി 372] എന്നിവയിൽ ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകളുടെയും ഭരണഘടനാ അവകാശങ്ങളുടെയും ലംഘനമായിരുന്നു വിഷയം.* ***ആത്യന്തിക വിശകലനത്തിലെ തീരുമാനങ്ങൾ ഭരണഘടനാ അവകാശങ്ങളുടെ ലംഘനമായി മാറിയതിനാൽ, നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകളുമായുള്ള പൊരുത്തക്കേടിന്റെ ഫലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ ആ കേസുകളിൽ ശരിക്കും അനാവശ്യമായിരുന്നു. ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കുന്നതിന് അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള കോടതിയുടെ അധികാരം സെക്ഷൻ 320 അല്ലെങ്കിൽ 321 അല്ലെങ്കിൽ 482 സി.ആർ.പി.സി അല്ലെങ്കിൽ അവയെല്ലാം ഒരുമിച്ച് ചേർത്തുകൊണ്ട്അവസാനിപ്പിക്കപെടുന്നില്ല എന്ന ശ്രീ നരിമാന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് കോടതി യോജിക്കുന്നു. അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ തലത്തിലും വ്യത്യസ്തമായ ഘ്രണത്തിലുമാണ്. സാധാരണ നിയമങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിരോധനങ്ങളോ പരിമിതികളോ വ്യവസ്ഥകളോ, വാസ്തവത്തിൽ, അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള ഭരണഘടനാ അധികാരങ്ങളുടെ നിരോധനങ്ങളോ പരിമിതികളോ ആയി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയില്ല.*** *ചട്ടങ്ങളിലെ അത്തരം വിലക്കുകളോ പരിമിതികളോ ഒരു പ്രത്യേക നിയമത്തിന്റെ പദ്ധതിയെ ഉൾക്കൊള്ളുകയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം, അധികാരങ്ങൾ നൽകുന്നത് പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന അധികാരിയുടെയോ കോടതിയുടെയോ സ്വഭാവവും നിലയും കണക്കിലെടുക്കുന്നു – ഏതെങ്കിലും ഉചിതമായ രീതിയിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ പരിമിതികൾ പൊതുനയത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും അടിസ്ഥാന പരിഗണനകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കണമെന്നില്ല അല്ലെങ്കിൽ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരിക്കണമെന്നില്ല.*

4 (1991) 4 എസ്സിസി 584, 83

ഗാർഗ് കേസ് [1963 സപ്പ് 1 എസ്.സി.ആർ 885, 899900 : എ.ഐ.ആർ 1963 എസ്.സി 996] പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, വിദഗ്ദനായ അറ്റോർണി ജനറൽ ശ്രീ സൊറാബ്ജി, "മുഖ്യ നിയമത്തിന്റെ പ്രകടമാക്കിയ നിയമ വ്യവസ്ഥകളുമായുള്ള പൊരുത്തക്കേട്" മൂലം ഉണ്ടാകുന്ന അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങളുടെ പരിമിതി യഥാർത്ഥത്തിൽ അർത്ഥമാക്കുകയും ഏതെങ്കിലും അനുബന്ധ നിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില പ്രകടമാക്കപ്പെട്ട നിരോധനമായി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. 'വിലക്ക്' എന്ന പ്രയോഗം 'വ്യവസ്ഥ' എന്നതിന് പകരം വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഉചിതമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകുമെന്ന് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. എന്നാൽ അത്തരം വിലക്ക്പൊതുനയത്തിന്റെ ചില അടിസ്ഥാനപരവും പൊതുവായതുമായ പ്രശ്നങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണെന്ന് കാണിക്കണമെന്നും ഒരു പ്രത്യേക നിയമപരമായ പദ്ധതിയോ ശ്രേണിയോ ആയി ബന്ധപ്പെട്ട് ആകസ്മികമായി സംഭവിക്കുന്നതല്ലെന്നും കോടതി കരുതുന്നു. അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ അത്തരം പ്രകടമായ നിയമ വിലക്കുകൾക്ക് വിധേയമാണെന്ന് പറയുന്നത് പൂർണ്ണമായും തെറ്റായിരിക്കും. അത് നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഒരു ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥയെ മറികടക്കുന്നു എന്ന വ്യാഖ്യാനം നൽകും. ***ഒരുപക്ഷേ, ഈ ആശയം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ശരിയായ മാർഗം, അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുന്നതിലും ഒരു കാര്യത്തിന്റെയോ കാര്യത്തിന്റെയോ "പൂർണ്ണ നീതി" യുടെ ആവശ്യകതകൾ വിലയിരുത്തുന്നതിലും, പൊതുനയത്തിന്റെ ചില അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഏതെങ്കിലും സാരമായ നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥയിലെ വ്യക്തമായ വിലക്കുകൾ സുപ്രീം കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് അതിന്റെ അധികാരിതയുടെയും വിവേചനാധികാരത്തിന്റെയും വിനിയോഗം നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നതാണ്. അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള കോടതിയുടെ അധികാരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല ഈ നിർദ്ദേശം. ഒരു കാര്യത്തിന്റെ 'പൂർണ്ണ നീതി' എന്താണെന്നതിലും എന്തല്ല എന്നതിലും കൂടാതെ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്റെ ഔചിത്യത്തിന്റെ ആത്യന്തിക വിശകലനത്തിലും മാത്രമേ ഇത് ബാധകമാകുകയുള്ളൂ. (ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)***

17. മോണിക്ക കുമാർ & മറ്റൊരാൾ vs. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം[5], മനോഹർ ലാൽ ശർമ്മ vs. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ[6], സുപ്രീം കോടതി ബാർ അസോസിയേഷൻ vs. യൂണിയൻ ഓഫ്

5 (2008) 8 എസ്സിസി 781, ¶ 45
6 (2014) 2 എസ്സിസി 532, ¶ 43

ഇന്ത്യ[7] എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള തുടർന്നുള്ള നിരവധി വിധിന്യായങ്ങളിൽ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച പ്രമാണം ഈ കോടതി സ്ഥിരമായി പാലിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു.

> *"47. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള ഈ കോടതിയുടെ പൂർണ്ണ അധികാരങ്ങൾ, പ്രസ്തുത ചട്ടങ്ങളാൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും കോടതിയിൽ അന്തർലീനമായതും വിവിധ ചട്ടങ്ങൾ വഴി കോടതിക്ക് പ്രത്യേകമായി നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരങ്ങൾക്ക് പൂരകവുമാണ്. കക്ഷികൾക്കിടയിൽ പൂർണ്ണ നീതി നടപ്പാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ഈ അധികാരങ്ങൾ ചട്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽക്കുന്നു. ഈ അധികാരങ്ങൾ വളരെ വിപുലമായ വ്യാപ്തമുള്ളവയാണ്, കൂടാതെ അനുബന്ധ അധികാരങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിലുമാണ്. ചട്ടങ്ങൾക്ക് പുറമെയുള്ള ഒരു പ്രത്യേകവും സ്വതന്ത്രവുമായ അധികാരപരിധി എന്ന നിലയിലാണ് ഈ അധികാരം നിലനിൽക്കുന്നത്. അതിന്റെ പ്രയോഗത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനകാരണം, വ്യവഹാര പ്രക്രിയയിൽ അനീതി തടയുന്നതിനും കക്ഷികൾക്കിടയിൽ പൂർണ്ണ നീതി പുലർത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയെന്ന വ്യത്യസ്തവും ഒരുപക്ഷേ കൂടുതൽ വിശാലവുമായ ഒരു അടിത്തറയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു.* ***അതിനാൽ, ആവശ്യാനുസരണം, പ്രത്യേകിച്ച് നിയമാനുസൃതമായി നീതിനിർവഹണം നടത്തപ്പെടുമ്പോൾ നിയമത്തിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങൾ ഉചിതമായി പാലിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനും, കക്ഷികൾക്കിടയിൽ പൂർണ്ണ നീതി നടപ്പാക്കാനുമായി, അത്തരം പ്രവർത്തനം ന്യായവും നീതിയുക്തവുമാകുമ്പോൾ ഈ കോടതിക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന അധികാരസ്രോതസ്സാണ് ഈ അധികാരിത. മറ്റെല്ലാ അധികാരങ്ങൾക്കും ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ഒരു അനുബന്ധമാണിതെന്നും അധികാരിതയുടെ വിലക്കിൽ നിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യമാണെന്നും, "നീതിനിർവഹണം തടസപ്പെടുന്നത്" തടയുന്നതിന് കോടതിയുടെ അമൂല്യമായ ആയുധമായി ഇത് പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും സംശയമില്ല.***
>
> ***(ഊന്നൽ നൽകി)***

18. അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരം പൂർണ്ണ നീതി നൽകുന്നതിനുള്ള ഈ കോടതിയുടെ പൂർണ്ണ അധികാരിത സാധാരണ നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകളാൽ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയോ വിലക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല എന്നത് ഇപ്പോൾ വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു സിദ്ധാന്തമാണ്. ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാനും മാറ്റിവയ്ക്കാനും സുപ്രീം കോടതിക്ക് അധികാരം നൽകുന്ന സിആർപിസി സെക്ഷൻ 482-ന് സമാനമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയുടെ അഭാവത്തിൽ പോലും, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരം പ്രയോഗിക്കാവുന്ന

7 (1998) 4 എസ്സിസി 409, ¶ 47

അധികാരപരിധി, നീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാനുള്ള വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ ഈ കോടതിക്ക് നൽകുന്നുവെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയിൽ ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നതിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യത്തിന്, അതായത്, സമൂഹത്തിൽ സമാധാനം നിലനിർത്തുക എന്ന തത്വശാസ്ത്രത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതും ഒരു വ്യക്തിയെ ജയിലിൽ അടയ്ക്കുന്നതിന്റെ യുക്തി അയാളുടെ പരിഷ്കരണം ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ളതുമാണ് എന്നതിന് അർഹമായ പരിഗണന നൽകണം.

19. നിയമപരമായ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ 'കൂട്ടിച്ചേർക്കാവുന്ന' കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പുമായി ബന്ധപ്പെടുന്ന സെക്ഷൻ 320 സി.ആർ.പി.സി ക്ക് വിരുദ്ധമായി, സെക്ഷൻ 482 സി.ആർ.പി.സി പ്രകാരം ഒരു ഹൈക്കോടതിക്ക്, അനുശാസിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരം ഈ കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന അസാധാരണമായ അധികാരം, സെക്ഷൻ 320 സി.ആർ.പി.സിയുടെ പരിധിക്കപ്പുറം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വിധിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി സംഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ വിശാലമായ അത്തരം അധികാരങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിനിയോഗിക്കണമെന്ന് കോടതി ആവർത്തിക്കുന്നു, ഇനിപ്പറയുന്നവ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്: (i) കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും പ്രഭാവവും സമൂഹബോധത്തിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം; (ii) എന്തെങ്കിലും പരിക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ഗൗരവം; (iii) പ്രതിയും ഇരയും തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ സ്വഭാവം; (iv) ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യം സംഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പും ശേഷവും കുറ്റാരോപിതരുടെ പെരുമാറ്റം കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് പ്രസക്തമായ പരിഗണനകൾ.

20. കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള രണ്ട് അപ്പീലുകളിലുമുള്ള പ്രത്യേക വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും വിലയിരുത്തിയ ശേഷം, കോടതി അനുച്ഛേദം 142 പ്രകാരമുള്ള അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാൻ താല്പര്യപ്പെടുകയും, അതിന്റെ ഫലമായി രണ്ട് അപ്പീലുകളിലെയും കുറ്റസ്ഥാപനം റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇനിപ്പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ കോടതി അപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു :

ഒന്നാമതായി, ഈ അപ്പീലുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും വ്യക്തിപരമോ സ്വകാര്യ സ്വഭാവമുള്ള ക്രിമിനൽ നടപടികളുടെ സൂചനകളുള്ളതോ ആയി തരംതിരിക്കാം;

രണ്ടാമതായി, അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തിയതിന് കാരണമായ പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം, അവരുടെ മാനസിക വിഭ്രാന്തി സൂചിപ്പിക്കുകയോ പൊതുതാൽപ്പര്യത്തെ മറികടക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഗുരുതരമായ ഒരു കുറ്റകൃത്യം പ്രതിപാദിക്കുന്നതായോ തോന്നുന്നില്ല;

മൂന്നാമതായി, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെയും പരിക്കുകളുടെയും സ്വഭാവം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, അപ്പീലുകൾക്കെതിരായ വിചാരണ അവസാനിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനെതിരായ അവരുടെ അപ്പീൽ(കൾ) തള്ളപ്പെട്ടോ എന്നത് പ്രധാനമല്ല;

നാലാമതായി, കക്ഷികൾ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം, യാതൊരു നിർബന്ധമോ ഭീഷണിയോ കൂടാതെ, സ്വമേധയാ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയും അവരുടെ തർക്കത്തിന് ഒരു പരിസമാപ്തി കൊണ്ടുവരാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു;

അഞ്ചാമതായി, രണ്ട് കേസുകളിലെയും സംഭവങ്ങൾ യഥാക്രമം 2000 നും 1995 നും വളരെ മുമ്പാണ് നടന്നത്. അനുരഞ്ജനത്തിന് മുമ്പോ ശേഷമോ, കക്ഷികൾക്കിടയിൽ എന്തെങ്കിലും അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ നടന്നതായി തെളിയിക്കുന്ന ഒരു രേഖയും ഇല്ല;

ആറാമതായി, അപ്പീൽവാദികളും പരാതിക്കാരും ഒരേ ഗ്രാമത്തിലെ താമസക്കാരായതിനാലും/അല്ലെങ്കിൽ അടുത്തടുത്തായി ജോലി ചെയ്യുന്നവരായതിനാലും, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കുന്നത്, ഏതെങ്കിലും പിണക്കം മറക്കാനും ക്ഷമിക്കാനും പരസ്പരം പ്രതികാരം ചെയ്യാതിരിക്കാനും തീരുമാനിച്ച കക്ഷികൾക്കിടയിൽ സമാധാനം, ഐക്യം, കൂട്ടായ്മ എന്നിവ മെച്ചപ്പെടുത്തും;

ഏഴാമതായി, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദപരമായ ഒത്തുതീർപ്പ് അംഗീകരിക്കുന്നതിലൂടെയും/അല്ലെങ്കിൽ അപ്പീൽവാദികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കുന്നതിലൂടെയും ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ നടത്തിപ്പ് ഫലപ്രദമായി തുടരും; പ്രത്യേകിച്ച് അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രായം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ.

ഉപസംഹാരം:

2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1489

21. അതിന്റെ തുടർച്ചയായി, 2012-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1489 അടിസ്ഥാനമാക്കിയ ആദ്യ വിവര റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നുയരുന്ന എല്ലാ കുറ്റകൃത്യങ്ങളും അസാധുവാകുന്നു. കൂടാതെ വിചാരണക്കോടതി, അപ്പീൽ കോടതി, ഹൈക്കോടതി എന്നിവ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും ഉത്തരവുകളും റദ്ദാക്കപ്പെടുന്നു. തൽഫലമായി, അപ്പീൽവാദികളെ എല്ലാ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കുമായി കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയതായി കണക്കാക്കപ്പെടണം.

22. കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ്/സമവായം എന്നത് വസ്തുത ആദ്യമായി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടത് ഈ കോടതി മുമ്പാകെയാണ് എന്നത് സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നു. ഒത്തുതീർപ്പ് സംബന്ധിച്ച തെളിവിന്റെ അഭാവത്തിൽ ഉണ്ട് എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഒത്തുതീർപ്പ് പരിഗണനയ്ക്കെടുക്കാൻ കോടതി പ്രയാസപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദികളോടും പരാതിക്കാരനായ ഇരയോടും മൂന്ന് മാസത്തിനുള്ളിൽ ശിവമൊഗ്ഗ ചീഫ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റിന് മുമ്പാകെ ഹാജരാകാനും അവരുടെ ഒത്തുതീർപ്പ് രേഖാമൂലം സമർപ്പിക്കാനും കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ ആധികാരികതയെക്കുറിച്ചുള്ള സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, സി.ജെ.എം ഉടൻ തന്നെ ഈ കോടതിയിലേക്ക് ഒരു റിപ്പോർട്ട് അയക്കേണ്ടതാണ്. കക്ഷികൾ തമ്മിൽ സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയുള്ള ഒരു ഒത്തുതീർപ്പാണ് പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ട് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ, മുകളിൽ പരാമർശിച്ച 2012 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1489 ലെ അതേ നിബന്ധനകളിൽ തന്നെ പ്രസ്തുത അപ്പീലും തീർപ്പാക്കിയതായി കണക്കാക്കപ്പെടും. കൂടാതെ, അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ അപ്പീൽവാദികളെ എല്ലാ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്നും കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയതായി കണക്കാക്കുമെന്നതാണ് അനിഷേധ്യമായ അനന്തരഫലം. മറിച്ച്, നിശ്ചിത കാലയളവിനുള്ളിൽ ശിവമൊഗ്ഗ സി.ജെ.എം മുമ്പാകെ ഔപചാരികമായ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പും സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ റിപ്പോർട്ടിലെ പ്രതിഫലനം മറിച്ചാണെങ്കിൽ, ഈ അപ്പീലിൽ മറ്റ് കാര്യമായ നിയമപ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ഉന്നയിക്കപ്പെടുകയോ ഉൾപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ പ്രസ്തുത ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നിരസിക്കപ്പെടും.

23. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളിൽ രണ്ട് ക്രിമിനൽ അപ്പീലുകളും തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ബിഭ്രുതി ഭ്രുഷൺ ബോസ് അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കി